Timpul unirii şi semnele
(Die Vereinungszeit und Zeichen)
Jeffersonville, Indiana, S.U.A.
18. august 1963

Bună seara! Este o prioritate să fim ân seara aceasta aici.

Eu am venit ân dimineața aceasta aici, după ce am stăruit ân rugăciune ânaintea Dmnului. Pe drum încoace, l-am auzit pe fratele Smith, vorbind la radio. El este un frate de culoare. L-ați auzit şi voi ân dimineața aceasta la radio? Eu cred că el este din Ohio. Cineva mi-a povestit despre el şi a zis: „Tu să-l asculți odată predicând." Eu am răspuns: „Eu l-am auzit din ântâmplare." El a spus cu toată claritatea că păcatul a luat o amploare foarte mare în lume. După aceasta am ascultat o altă emisiune. Când am ajuns aici, m-am uitat dacă nu cumva am întârziat la serviciul divin de dimineață. De fapt, noi suntem foarte favorizați că suntem în seara aceasta aici pentru a sluji Domnului în acest serviciu divin.

Eu doresc să revin la mesajul fratelui Neville, pe care l-a adus acum câteva zile când a fost înmormântată sora noastră Weaver, pe care o cunoaşteți cu toții.

Eu mă gândesc acum şi la bărbatul care va fi botezat aici în seara aceasta. Pe sora am botezat-o eu aici, în bazinul acesta. Ea a fost adusă într-un cărucior, pentru că ea se afla cu cancer pe moarte şi mai avea numai o noapte de trăit. Medicii au renunțat să mai facă ceva, ea urma să moară în dimineața următoare. Eu m-am dus în casa ei şi am încercat să discut cu ea despre vindecarea divină. Însă ea a repetat de mai multe ori: „Eu nu sunt vrednică pentru ca tu să vii sub acoperişul meu. Eu nu sunt vrednică, ca un predicator să vină în casa mea. Eu sunt o păcătoasă." Apoi a zis: „DOAMNE, în felul acesta, nu doresc să mor." Sora Grace Weber m-a chemat la ea. Eu venisem atunci acasă foarte obosit de la diferite adunări. Când m-am rugat acolo pentru ea şi i-am citit din Scriptură, ea a fost salvată. Ea abia putea să ridice mâna, însă ea voia să dea mâna cu toți. Ceva se întâmplase cu ea.

În timp ce sora întindea mâinile, eu o văzusem într-o vedenie unde mergea până la cotețul de găini şi înapoi. Eu am zis: „În ordine, acum totul va fi în ordine." Aceasta s-a întâmplat acum 18 ani. În tot timpul acesta, sora scăpase de cancer. Ea nu a murit din cauza cancerului, ci a avut un infarct la inimă. Ea a primit oxigen, dar a murit din cauza infarctului.

Eu m-am gândit puțin, când oamenii au cântat în încheiere: „Atunci a venit Isus". Exact aceasta s-a întâmplat. EL a venit şi i-a prelungit viața cu optsprezece ani. Eu m-am gândit cât de potrivit a fost aceasta. Femeia, poate nu a ştiut ce face, poate a făcut-o intenționat; a fost foarte potrivită cântarea: „Atunci a venit Isus".

Eu stau chiar în fața unor serii de adunări mai mari. Eu devin foarte nervos. În dimineața aceasta am fost foarte crispat. Eu m-am dus în casă la rugăciune. Eu sunt acum aici acasă. Eu mi-am adus familia în Arizona, ca să poată să meargă şi copiii la şcoală. Eu sunt aici ca să mă odihnesc. Săptămâna viitoare mă duc cu fratele Wood şi cu un grup de frați la vânătoare. Noi mergem în Kentucky. Eu am ajuns aici întâmplător în ziua când murise doamna Weaver, tocmai la timp pentru a-l ajuta pe fratele Neville la înmormântare. Eu nu vreau să vorbesc mai mult despre aceasta. Voi cunoaşteți observațiile negative ale oamenilor.

Eu vreau să spun, că unul din lucrurile cele mai groaznice pe care le poți observa, este ca un bărbat sau o femeie să obiecteze tot timpul câte ceva. Eu m-am rugat: Dumnezeule, fereşte-mă de aşa ceva. Vedeți, aşa ceva slăbeşte tot timpul credința. Eu ştiu că în timp ce îmbătrânim, fiecăruia din noi i se va întâmpla una sau cealaltă. Eu ştiu că aceste lucruri mici se vor înmulți, în timp ce îmbătrânim. Este pur şi simplu aşa. Eu vreau să spun, că aşa ceva este lucrul cel mai îngrozitor, când Satana încoronează viața unor oameni astfel, ca bărbații sau femeile să devină bătrâni şi morocănoşi. Eu sper că nu voi deveni niciodată astfel. Eu sper că-mi voi putea purta singur povara

mea şi voi ajunge ca viaţa mea să fie încununată cu slava lui Dumnezeu: cu răbdarea Lui, bunătate, pace şi umplut cu Duhul Sfânt.

În ceea ce mă priveşte pe mine, starea mea nervoasă a fost unul din lucrurile principale, care mi-a creat probleme în toată viaţa mea. Dacă sunt aşa de extenuat, atunci devin foarte apăsat. Mă simt de parcă nu s-ar interesa nimeni de mine. Voi ştiţi, ce vreau să spun. Şi vouăĽ vi se întâmplă. Se pare că eu am primit o doză mai mare. Voi ştiţi, câteodată devine totul aşa de grav, încât abia mai pot să continui. Este o tensiune care provoacă aceasta. Eu ajung deseori în starea aceasta, mai ales când văd multe vedenii, atunci mă cuprinde. Eu privesc pe cineva şi mă gândesc: „Aceasta este o vedenie, - nu, totuş nu a fost, - da, totuş este - sau totuş nu?“ Vedeţi? Voi nu puteţi şti ce este în legătură cu aceasta. Atunci începi să te gândeşti. Apoi te retragi şi spui: „Ce am făcut? Eu sunt aici. Sunt la vârsta de 50 de ani şi nu am făcut nimic pentru DOMNUL. Eu îmbătrânesc.“ Atunci ajungeţi într-o stare apăsătoare. Fraţii de vârsta mea ştiu cum a fost numită o astfel de stare în trecut. Tatăl meu vorbise despre aceasta, şi eu mă miram de ceea ce vroia să spună. Acum ştiu exact ce a vrut să spună. Atunci ai o simţire deosebită, dar care te înşeală. Voi ştiţi că vă puteţi înşuruba în ceva.

Eu am încercat să mă liniştesc puţin şi mă pregătesc pentru un drum mai înalt, pentru un progres în lucrare şi sper că va veni curând. Eu trebuie să încep o campanie la New-York, apoi la Shreveport, şi din nou în Phoenix, în continuare spre vest şi la graniţa de sud a Statelor Unite. Ei fac pregătiri pentru adunările de peste ocean, pe care le vom avea în anul viitor în martie sau aprilie, începând la Stockholm sau Oslo, apoi în jurul lumii dacă va fi posibil în călătoria aceasta.

Acum sunt acasă, mă odihnesc ca să mă restabilesc puţin. Dacă este voia DOMNULUI, duminica viitoare voi fi înapoi în Kentucky. Dacă îi va plăcea DOMNULUI şi dacă fratele Neville nu va fi împotrivă, voi ţine serviciul divin duminica viitoare. Dacă El voieşte aşa ca fratele Neville, atunci voi fi aici. Eu sper că El ne va dărui aceasta. Eu ştiu că dacă este în voia DOMNULUI, voi pleca curând de la voi pentru un timp mai îndelungat.

Eu voi aduce în mesaje mai scurte ceea ce este pe inima mea, ca să mă fac înţeles în aşa fel şi să avem părtăşie unii cu alţii. Eu am un număr de mesaje, poate cinci sau şase, pe care le-am primit în ultimele zile. Câteva zile le-am petrecut la vânătoare. Eu am un număr de mesaje, poate cinci sau şase, pe care le-am primit în ultimele zile. Când mă duc în pădure iau creion şi hârtie cu mine. Deja în zorii zilei mă reazăm undeva de un copac. Dacă nu pot să adorm, încep să mă rog. Atunci Domnul îmi dăruieşte ceva. Eu îmi fac notiţe. Voi ştiţi ce vreau să spun. Când sunt singur, primesc câte ceva de la El. Apoi vin aici şi îmi transcriu încă o dată totul. Când trebuie să predic, mă uit numai prin aceste notiţe ca să văd cu ce să încep. Aşa s-a întâmplat şi aici.

Dacă este în voia DOMNULUI, voi vorbi acum din Cuvânt. Eu am încercat să scurtez aceste mesaje lungi, care ar fi durat mai multe ore. Domnul m-a ajutat în Chicago, ca ultima predică să dureze numai cca. 30 de minute. Apoi a venit cineva şi a zis: „Eu nu m-am gândit că îţi va fi posibil.“ Treizeci de minute în loc de două până la trei ore. Poate reuşesc în seara aceasta să mă grăbesc din nou şi să primesc puţină experienţă, ca să nu vă mai reţin atât de mult.

Dumnezeu să vă binecuvânteze! Indiferent unde mă voi duce, niciodată nu voi găsi un loc ca acest tabernacol. Aici sunt acasă, este un cămin drag. Îmi exprim condoleanţele pentru familia Weaver şi pentru rudele fratelui de culoare care a decedat. Eu m-am rugat cu el, scurt timp înainte de a muri. El a fost un bărbat delicat. Acum, el este acasă cu Dumnezeu. Totul a trecut. Fiecare trebuie să plece odată. Asta o ştim cu toţii. DOMNUL să odihnească sufletele lor în pace. Noi aşteptăm să ne ataşăm lor într-o zi, într-o ţară unde nu există nici boală, nici griji şi unde nu există moarte. Până atunci lăsaţi-ne să facem totul pentru înaintarea Evangheliei.

Noi am vorbit despre tensiuni.În dimineaţa aceasta m-am rugat din pricina aceasta. Ce aţi face, dacă nu aţi avea tensiuni? Gândiţi-vă numai. Tensiunile sunt o parte din viaţă. Asta m-a încurajat într-un fel, când m-am gândit la aceasta. Dacă nu ar exista tensiuni în viaţa mea, aş fi ca o păpuşă de stofă şi nu aş avea simţuri. Atunci nu ar exista nimic cu ce să vă ocupaţi. De exemplu, dacă un bărbat

şi o femeie doresc să întreprindă ceva şi încearcă s-o facă în comun, mai ales creştinii, iar partea cealaltă nu vrea … Mai târziu observați că tensiunea v-a apropiat mai mult. Dacă cineva spune: „Acum gândeşte-te numai la femeia care a trecut prin atâtea tensiuni, atunci când lucrurile nu erau bune cu el; sau bărbatul a trecut prin tensiuni, când starea ei nu era atât de bună.“ După ce totul a fost iertat, vedeți, cum simțiți atunci unul pentru altul! Vedeți, voi trebuie să aveți tensiuni.

Gândiți-vă numai la simț şi la ce ar fi, dacă nu ați avea nici un simț, n-ați avea dureri. Dacă nu ați avea dureri, atunci nu ați avea simț. Dacă nu ați avea simț, atunci unul din simțurile voastre nu ar funcționa. Vedeți, totul este corect. O, Dumnezeule, dă-ne har ca să rezistăm la toate. Aceasta este problema. Dacă rămân numai în acest har şi pot spune: „Noi ştim că după ce se încheie viața aceasta, ne aşteaptă ceva mare de partea cealaltă, înspre care ne îndreptăm.“ Gândiți-vă, că toate aceste lucruri, chiar şi tensiunile, fac parte din problemele zilnice. Unii încearcă să prezinte Evanghelia, spunând: „După ce veți fi credincioşi, nu veți mai avea probleme!“ Nu, eu mă tem că nu va fi aşa. Ei spun: „Atunci sunteți scutiți de tensiuni!“ O, nu! Tensiunile se înmulțesc după ce veți crede, pentru că înainte ați umblat bucuroşi şi fără grijuri. Indiferent ce se întâmpla, pe voi nu vă interesa ce faceți. Însă dacă ați devenit creştini cu adevărat, atunci vă întrebați în fiecare moment: „Îi sunt plăcut DOMNULUI? Dacă aş putea auzi ceva de la El!“ Vă pune în tensiune. Voi sunteți pe față. Astfel deveniți ceea ce sunteți. Totul în toate, chiar şi tensiunea este o binecuvântare. Depinde doar din ce perspectivă o priviți. Voi trebuie să priviți şi din partea cealaltă. Indiferent cât de subțire tăiați ceva, orice problemă are două părți. Voi trebuie să priviți ambele părți.

Vedeți tensiunile! Ce sunt aceste tensiuni? Dacă eu m-aş fi născut fără aceste tensiuni! Dacă nu aş avea aceste tensiuni, eu nu aş fi ceea ce sunt, poate nici nu aş fi creştin. Aceste tensiuni m-au împins la Isus Hristos. Pentru mine a fost o binecuvântare.

Pavel a spus atunci când se afla sub tensiune, că el L-a rugat pe DOMNUL de două sau de trei ori ca s-o îndepărteze de la el. DOMNUL însă a zis: „Harul Meu să-ți fie de-ajuns.“ După aceasta el a zis: „Eu vreau să mă laud cu slăbiciunile mele, pentru că atunci când sunt slab, atunci devin tare.“ Atâta timp cât este în voia lui Dumnezeu, totul este în ordine.

Şi eu l-am căutat odată când am fost la strâmtoare, încât mi-a fost frică. El mi-a spus acum opt sau zece ani: „Niciodată nu vei mai fi împins în starea aceasta de frică.“ Aceasta nu s-a mai întâmplat niciodată. Eu nu mai sunt îngrijorat din cauza aceasta. Eu simt aceasta, o ştiu, este existentă, însă eu păşesc înainte fără frică. Pentru aceasta sunt atât de mulțumitor. El ar fi putut spune: „Aşa ceva nu va mai fi“, cum a spus El: „Niciodată nu vei mai fi pus iar în starea aceasta de frică.“ Aşa este în voia Lui ca să se întâmple. Eu accept aceasta şi spun: „Mulțumire Ție, Doamne. În felul acesta vreau să umblu.“

Să ne aplecăm capetele un moment pentru rugăciune. Există cereri deosebite pentru rugăciune? Eu văd că aici se află batiste. Ridicați mâinile ca semn. DOAMNE, binecuvântează pe fiecare din aceşti copii.

Tatăl nostru ceresc, noi ne apropiem acum de tronul Tău mare de har, pentru că noi suntem invitați ca să venim. Noi venim pentru că Isus Hristos ne-a chemat. Noi venim cu toate îngrijorările noastre şi le aruncăm asupra Lui, pentru că El se îngrijeşte de noi. Ce mângâiere mare este siguranța că El se îngrijeşte de noi. Dumnezeul cel mare al cerului, Creatorul, se îngrijeşte de noi. Doamne, noi suntem bucuroşi pentru aceasta. Ce mângâiere pentru timpul acesta în care trăim acum. Se pare că nimic nu ne poate mângâia mai mult în afara Cuvântului Tău. Singura noastră mângâiere este făgăduința Ta. TU ne-ai făgăduit că atunci când aducem cererile noastre înaintea Ta: „Dacă veți cere ceva în Numele Meu, atunci se va întâmpla.“ Noi ne gândim la toate făgăduințele Tale mari: „Rugați-vă şi astfel veți primi.“ „Vorbiți acestui munte şi nu vă îndoiți.“ Pe baza acestei făgăduințe, putem primi tot pentru ce ne rugăm.

Aici sunt mâini ridicate care doresc ceva, Doamne! Tu cunoşti greutățile lor; ajută-i Tată. Eu aduc înaintea Ta rugăciunea mea împreună cu ei. Mâna mea este ridicată împreună cu mâinile lor. Pe

masa aceasta se află batiste de la oameni cu o credință curajoasă, Doamne. Se pare că este ceva cu care Tu m-ai binecuvântat, pentru a mă ruga pentru bolnavi. Oriunde mă duc, în rugăciunile pentru bolnavi este întotdeauna ceva deosebit.

O, Dumnezeule, ajută acum! Eu mă rog cu sinceritate, ca Tu să primeşti rugăciunile acestor oameni şi a acelor ale căror batiste sunt aici. Lasă ca harul Tău să fie peste ei.

Doamne, noi ştim, că sora Hicks a adus cu avionul la rugăciune o femeie cu cancer. Ea a fost îngrijorată pentru ea, şi nu ştia dacă va fi de acord să vină. Eu mă rog, o, Dumnezeule, ca Tu să mențiii această persoană în viață. Îngăduie, Doamne!

Nepotul meu cel mic, Michael, se află acolo jos cu febră mare. El a ieşit acum. Doamne, eu cred că noi am exprimat rugăciunea de credință, iar Tu ai încheiat-o. Eu îți sunt mulțumitor. Eu am simțit că febra l-a părăsit pe băiat, înainte de a părăsi eu încăperea.

Doamne, eu îți mulțumesc pentru toate aceste lucruri. Acum am primit îndemnul să vorbesc despre Cuvântul Tău. Dă-ne Cuvântul Tău, Doamne! Cuvântul Tău este adevărul. Binecuvântează sufletele noastre şi dăruieşte-ne harul de care avem nevoie din făgăduințele lui Dumnezeu care sunt în Cuvânt, să primim ceea ce ne ține în viață tot restul săptămânii. Îngăduie! Binecuvântează pe păstorul nostru, un suflet viteaz, pe soția lui, pe copiii lui, pe diaconi, conducerea şi pe toți care intră şi ies din această clădire. Dăruieşte-o Doamne, în Numele lui Isus Hristos ne rugăm pentru aceste binecuvântări. Amin.

Eu doresc să citesc două texte din Scriptura DOMNULUI. Primul este din Ps. 86. Apoi vreau să citesc din Mat. 16, 1-3. Eu vreau să citesc numai o parte din acest Psalm, până la vers. 11.

Eu vreau să vorbesc despre textul: ***Unirea, un semn al timpului.*** Aceasta se aude puțin cam complicat. Unirea! Vedeți voi? Timpul unirii în acest timp ne aflăm acum. Unirea este semnul acestui timp.

În rugăciunea lui David din Ps. 86 se spune.

Ia aminte, Doamne, şi ascultă-mă! Căci sunt nenorocit şi lipsit. Păzeşte-mi sufletul, căci sunt unul din cei iubiți de Tine! Scapă, Dumnezeule, pe robul Tău, care se încrede în Tine! Ai milă de mine, Doamne! Căci toată ziua strig către Tine. Înveseleşte sufletul robului Tău, căci la Tine, Doamne, îmi înalț sufletul. Căci Tu eşti bun, Doamne, gata să ierți, şi plin de îndurare cu toți cei ce Te cheamă. Pleacă-Ți urechea, Doamne, la rugăciunea mea, ia aminte la glasul cererilor mele! Te chem, în ziua necazului meu, căci m-asculți.

Nu este minunat? TU m-asculți!

Nimeni nu este ca Tine între dumnezei, Doamne, şi nimic nu seamănă cu lucrările Tale. Toate neamurile, pe care le-ai făcut, vor veni să se închine înaintea Ta, Doamne, şi să dea slavă Numelui Tău. Căci Tu eşti mare, şi faci minuni, numai Tu eşti Dumnezeu.

Fiți atenți!

Învață-mă căile Tale, Doamne! Eu voi umbla în adevărul Tău. Fă-mi inima să se teamă de Numele Tău.

Eu vorbesc acum despre timpul de unire şi semnele timpului.

Acum din Mat. 16:

Fariseii şi Saducheii s-au apropiat de Isus, şi, ca să-L ispitească, I-au cerut să le arate un semn din cer. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Când se înserează, voi ziceți: „Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roş.“ Şi dimineața ziceți: „Astăzi are să fie furtună, căci cerul este roş-posomorât.“ Fățarnicilor, fața cerului ştiți s-o deosebiți, şi semnele vremurilor nu le puteți deosebi?“

Fie ca DOMNUL să dăruiască binecuvântarea Sa la citirea Cuvântului Său.

Noi vom prelucra acum timpul unirii şi semnul acestui timp de unire. În textul din Scriptură, pe care l-am citit mai înainte, Isus îi ceartă pe conducătorii spirituali pentru că ei nu erau în stare să deosebească timpul şi semnele timpului. Întotdeauna era ceva deosebit printre oameni, dacă ei erau în stare să deosebească semnele timpului în care trăiau, pentru că Dumnezeu a permis ca totul să fie

scris atât de clar, încât nimeni nu va avea o scuză.

În general, eu aduc exemple despre alți predicatori şi slujitori ai lui Dumnezeu din timpurile Bibliei, ca de exemplu semnul din timpul lui Noe, semnul timpului lui Daniel şi diferite semne, dar despre acestea voi trece astăzi pentru a economisi timpul. Însă întotdeauna, Dumnezeu a dat un semn precis şi vizibil al timpului, pentru ca oricine să recunoască timpul. Fariseii ar fi trebuit să recunoască timpul lor. Ei ar fi trebuit să ştie în ce timp trăiau. Într-alt loc El a zis: „Dacă voi M-ați fi recunoscut, atunci ați fi recunoscut şi timpul Meu.“ Este un lucru mare ca noi să înțelegem. Ce am fi noi fără înțelegere?

Proorocii au arătat tot timpul înspre aceasta. Prin vedenii ei au primit cunoştința corectă de la DOMNUL. Cuvântul DOMNULUI a venit întotdeauna la prooroci. Vedeți, ei au avut cunoştința corectă despre Cuvântul DOMNULUI prin prooroci. Proorocii au semnalat apoi evenimentul. Un om a trebuit să se culce un anumit timp pe o parte, apoi a trebuit să se întoarcă pe partea cealaltă. Unul şi-a rupt hainele. O, sunt atâtea lucruri pe care ei le-au făcut pentru a arăta semnul timpului în care trăiau! Acum, noi ştim că Dumnezeul care a creat cerul şi pământul, a planificat lucrarea Sa descriind timpul Său prin semne. Acelaşi Dumnezeu mai trăieşte şi astăzi. Ceva trebuie să se întâmple cu noi, dacă recunoaştem timpul în care trăim. Aceasta este ceva pe care ceilalți nu o văd. Dumnezeu nu ar permite să se întâmple astfel de lucruri, fără a ne arăta un anumit semn ca să putem înțelege.

Astăzi se întâmplă la fel. Conducătorii religioşi sunt cei care nu citesc corect. Este aşa cum a fost şi atunci. Ei nu s-au gândit că timpul a sosit. Ei credeau că trăiesc în pace şi nici nu-L aşteptau pe Mesia. Isus a spus că venirea Lui va fi aşa ca un hoț noaptea. Oamenii nu vor observa venirea Lui. Dar vor fi şi fecioare care Îl vor întâmpina. Jumătate din ele aveau untdelemn în candelele lor şi erau pregătite. Ele au fost atente la semn. Ele sunt acelea cărora le vorbesc astăzi, cele care țin cont de semn, de semnul venirii Lui.

DOMNUL a dat acest semn numai credincioşilor. Necredincioşii nu văd niciodată. Ei trec pe lângă acestea şi nu văd. Este posibil ca în seara aceasta să stea un înger al DOMNULUI pe platforma aceasta, aşa cum stau eu aici. Voi ați putea privi încoace şi să nu-l vedeți. Sau voi l-ați putea vedea, fără ca eu să-l văd. Voi ştiți că aceasta este conform Scripturii. Acesta este exact adevărul. Voi ştiți, Pavel a căzut la pământ, a fost lovit de lumina cerească, însă nici unul nu a putut vedea lumina.

Lumina era prezentă atunci când Ioan a stat în fața poporului şi mii de persoane au venit la mal, chiar şi conducătorii religioşi şi bărbații mari. Ioan a mărturisit personal, cum a văzut Duhul lui Dumnezeu venind peste El în chip de porumbel şi un glas a zis: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Mi-am găsit plăcerea.“ Nimeni în afară de Ioan nu a văzut-o. A fost destinată numai pentru el.

Ați observat cum s-a întâmplat semnul pentru magi? Ei au privit aşteptând, ei erau evrei. Ei nu erau astrologi din India, ei erau evrei care au studiat astrologia pentru a-şi încheia studiile. Când s-au uitat spre Ierusalim, ei au observat trei stele în formare, care obârşeau din Sam, Ham şi Iafet. Atunci când aceste stele s-au întâlnit, pentru ei era semnul că Mesia era pe pământ.

Nu este de mirare faptul că ei au venit şi au întrebat: „Unde este El, Împăratul nou-născut al iudeilor? Noi am văzut steaua Lui în răsărit şi am venit să ne închinăm Lui. Unde este El?“ Ei ştiau că Mesia născut de curând, trebuie să fie undeva, pentru că Dumnezeu le dăduse semnul timpului. Dumnezeu şi omul urmau să fie din nou uniți. Ce fel de unire! când Dumnezeu s-a unit pe El însuşi cu oamenii. Cea mai mare unire care a avut loc vreodată, a fost când Dumnezeu şi omul s-au unit. Dumnezeul cel mare părăsise locuința Sa, şi-a ridicat cortul Său printre oameni, devenind egal cu oamenii pentru a se uni cu ei. Astfel a fost stabilită pentru totdeauna pacea între Dumnezeu şi oameni. Pentru aceasta suntem foarte mulțumitori.

Semnele nu au fost trimise degeaba. Gândiți-vă numai, pentru fiecare om, pentru fiecare astrolog, pentru oamenii acelor zile, stelele erau ceasul de orientare. Paznicii se aflau în turnurile lor de veghere. Ei se urcau acolo sus pentru a păzi. Atunci când vedeau că stelele formau o anumită constelație în drumul lor, atunci el ştia ce oră a nopții a sosit. Voi cunoaşteți textul biblic în care se

spune: „Străjerule, cât de târziu este noaptea?“ Străjerul venea şi zicea cât era de târziu. Ei aflau timpul cu ajutorul stelelor.

Nu este ceva ciudat că aceste trei stele s-au unit pentru aceşti trei bărbaţi şi nimeni altul nu le-a văzut? Exact în concordanţă! Voi puteţi fi astfel în concordanţă cu Scriptura.

Atunci când aceste stele s-au unit, când s-au întâlnit în această constelaţie, în acelaşi timp au fost uniţi şi cei trei bărbaţi. Voi puteţi fi aşa de uniţi cu Dumnezeu în Cuvântul Său, până când aceste lucruri devin realitate. Voi le puteţi vedea şi recunoaşte că sunt adevărate.

Semnul timpului! Poate voi nu-l veţi observa şi spuneţi: „O, aşa ceva este o prostie!“ Pentru voi este o prostie pentru că sunteţi uniţi cu lumea. Asta este! Aşa este, frate Patt. Voi vedeţi că semnele se unesc cu credincioşii. Eu mă adresez acum lor, credincioşilor, pentru că necredincioşii nu văd niciodată. Ce fel de mustrare ar împărţi El azi conducătorilor spirituali, dacă El ar fi pe pământ? Ei nu pot citi semnul, semnele, pe care le citim zilnic aici în locul acesta şi pe care le vedem. Alţii citesc şi văd scrisul pe perete. Însă mulţi îl ignorează şi nu văd absolut nimic. Pentru ei nu înseamnă nimic. Ei nu le dau nici o importanţă.

Fiţi atenţi! EL a arătat naţiunii un semn. Ei L-au întrebat şi au cerut un semn. EL le-a dat semne care s-au împlinit. Ei voiau să afle când este sfârşitul pământului şi care ar fi semnul sfârşitului. EL i-a îndreptat spre multe texte din Scriptură. Ca naţiune, ei au avut semnele lor, apoi semnele pe cer şi pe pământ. EL le-a dat semne, semne şi iar semne. Într-un loc El le-a spus despre un semn care se referea la naţiunea lor: „Când veţi vedea Ierusalimul înconjurat de oşti, să ştiţi că atunci pustiirea lui este aproape.“

Înainte de a se întâmpla aceasta, trebuia să se unească lumea. Tit, generalul roman, trebuia să-şi unească armatele şi să meargă acolo, după ce evreii au respins semnele dumnezeieşti pentru vremea lor. În vremea respectivă, Tit şi-a unit armatele, a venit şi a ocupat oraşul. Mai întâi a avut loc unirea aşa-zisului popor al lui Dumnezeu împotriva Cuvântului lui Dumnezeu, înainte de unirea naţiunii împotriva poporului lui Dumnezeu. Unitate, unire! Eu cred că noi trăim într-un timp mare de unire.

Eu îmi notez pretutindeni despre semnalizarea luminii roşii, care străluceşte ca un semnal (comportamentul femeilor şi al bărbaţilor şi ceea ce fac ei; bisericile şi purtarea lor), şi arăt acestui grup mic că eu cred din toată inima, că noi am ajuns în concordanţă cu Cuvântul lui Dumnezeu în cel mai mare ceas profetic, direct înaintea venirii DOMNULUI Isus Hristos. O unire între noi şi pregătirea pentru plecare.

Vedeţi, Tit a unit naţiunile într-o armată. Israelul s-a unit şi prin aceasta s-au obligat în a nu crede în Isus ca Mesia al lor. Ei L-au respins şi L-au răstignit. Ei s-au unit pentru a respinge mântuirea lor care le-a fost trimisă. Reţineţi asta bine: o unire între ei pentru a respinge mesajul acestui ceas. Ei trebuiau să facă aceasta. După ce au făcut aceasta, a venit semnul peste naţiune.

Naţiunile au început să se unească. Tit a adus marea armată de romani şi greci şi au înconjurat Ierusalimul, i-au închis pe oameni între ziduri, încât au murit de foame. Ei au mâncat coajă de pomi, aşa relatează marele istoric Josephus. Ei au mâncat iarbă şi au fiert şi şi-au mâncat proprii lor copii. Vedeţi, le-a fost luată mintea când Tit era pe munţii care înconjurau Ierusalimul. Oamenii din oraşul înconjurat se gândeau însă că fac voia lui Dumnezeu. Ei vedeau aceste armate intrând în oraş, după ce au refuzat să asculte de Învăţătorul şi DOMNUL Isus Hristos, care i-a avertizat de aceste pericole.

Nici un credincios nu se afla atunci în oraş, pentru că ei au văzut semnul şi au ieşit din oraş, pentru că aşa se spusese: „… cine va fi pe acoperişul casei, să nu se pogoare să-şi ia lucrurile din casă; şi cine va fi la câmp, să nu se întoarcă să-şi ia haina. Rugaţi-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat.“ Iarna ar fi munţii acoperiţi de zăpadă, iar în ziua Sabatului porţile oraşului ar fi închise şi ei ar fi murit acolo. Dacă este în voia DOMNULUI, voi scoate aceste lucruri în evidenţă, pentru ca să vedem cum face Dumnezeu aceste lucruri.

Ei s-au rugat aşa cum le-a spus El şi niciunul din ei nu a fost prins înăuntru. Ei au ieşit afară, pentru că au privit la semn. Ei erau plecați: cu aceasta totul a fost rezolvat.

O, cum ar trebui să vadă comunitățile din timpul acesta semnul timpului în care trăim! Fugiți cât puteți de repede la Golgota pentru a primi viața; nu la o comunitate, ci la Isus Hristos. Uniți-vă singuri cu El, nu cu o organizație sau cu o dogmă religioasă. Uniți-vă cu Hristos. Fiți siguri că este El. Voi nu puteți să acceptați orice, voi trebuie să fiți siguri că este El. Ce timp de unire!

Noi am constatat că ei l-au respins pe Mesia şi s-au unit între ei făcând de cunoscut că oricine Îl primeşte pe Isus Hristos ca Prooroc, va fi dat afară din comunitate. Voi vă aduceți aminte de orbul care a stat la uşa templului. Ucenicii au întrebat: „Cine a păcătuit, el sau părinții lui?“ Isus a răspuns: „În cazul acesta nu a păcătuit niciunul. Asta s-a întâmplat, pentru ca lucrările lui Dumnezeu să fie descoperite.“

Voi vă aduceți aminte că tatăl şi mama lui nu îndrăzneau să spună nimic. Ei au răspuns: „Noi ştim că acesta este fiul nostru. Noi însă nu ştim cum a fost vindecat.“ Iudeii proclamaseră prin legea lor religioasă că dacă cineva Îl va mărturisi pe El ca Prooroc, va fi exclus.

Vedeți însă, lucrarea lui Dumnezeu consta în faptul că acest bărbat tânăr nu făcea parte din această grupare. El a răspuns: „În aceasta constă mirarea, că voi nu ştiți de unde vine El, iar mie El mi-a deschis ochii.“ El putea să o spună. Vedeți, acestea erau lucrările lui Dumnezeu. El a fost vindecat. El putea să le-o spună, pentru că nu era legat de ei în nici un fel. El era cel la care se împlinise lucrarea. El putea să vadă pentru prima dată în viață.

Iudeii se uniseră împotriva lui Isus, împotriva Lui ca Mesia şi împotriva mesajului Său. Acelaşi lucru îl vedem acum. Comunismul se uneşte pentru a distruge biserica. Lucrul acesta este posibil după ce bisericile sunt unite în Conciliul Mondial al bisericilor, pentru a dezminți şi a distruge mesajul Cuvântul. Ei au respins Cuvântul. Bisericile au făcut-o. Ei nu pot s-o accepte pentru că este împotriva dogmelor din denominațiunile lor. Indiferent de câte ori ar veni stâlpul de foc în mijlocul nostru deasupra oamenilor, sau câte lucrări care au fost proorocite s-ar întâmpla şi câte semne mari făgăduite s-ar împlini pentru aceste zile din urmă, ei nu pot s-o facă. De aceea ei se unesc acum, iar păstorul vostru şi mulți care citesc aceste lucruri, pot să spună ce are de gând să facă în lume mişcarea ecumenică. Un preot lutheran este în fruntea lor.

Dacă ar veni vreo catastrofă aici în zonă sau în vecinătate, şi dacă nu am fi uniți în mişcarea ecumenică, atunci comunitatea noastră nu ar mai valora ca comunitate, iar clădirea ar putea fi folosită de ei ca depozit. Sau dacă unul din frați ar încerca să fie o binecuvântare duhovnicească unui frate rănit care este pe moarte, noi am putea fi împuşcați pentru aceasta, noi am putea fi închişi zece ani pentru vreo slujbă duhovnicească, pentru că nu suntem membri ai acestei mişcări ecumenice. Nu vedeți semnul fiarei?

Noi vedem că vremea unirii vine. Biserica s-a unit împotriva mesajului. Când se întâmplă aceasta, atunci națiunile se unesc în comunism pentru a distruge biserica, aşa cum a fost la început. Acum se va repeta din nou.

Israelul trebuia să respingă mai întâi mesajul, iar după ce au făcut-o, s-a unit armata, viața națională, celelalte națiuni au intrat înăuntru şi au distrus Biserica. În timpul acesta ei au respins mesajul DOMNULUI Isus. Acum este timpul în care comunismul uneşte lumea împotriva bisericii. Vedeți, aşa trebuie să fie. Este greu să exprimi aşa ceva.

Iudeilor le-a fost greu să creadă aşa ceva. Ei spuneau: „Veniți fraților, noi vedem doar că Dumnezeul nostru este cu noi. Noi mergem în templu şi ne rugăm. Sfântul părinte cutare ne va conduce în rugăciune. Apoi vom închide poarta.“ Tit însă şi-a ocupat poziția lui, a rămas acolo aproape un an, i-a păzit până au flămânzit cu toții. Niciunul din ei nu a putut să scape din oraş. Ei au murit acolo. După ce Tit a dărâmat zidul şi a intrat, sângele a curs ca un râu, când a ucis tot ce se mai afla înăuntru.

Îngerul DOMNULUI a proorocit despre aceasta în Vechiul Testament şi a spus că se va întâmpla

aşa. Predicatorii care ar fi trebuit să fie conducători spirituali pentru a le spune oamenilor ce va veni, nici nu L-au recunoscut pe Isus când a fost printre ei. Ei au încercat să facă din el un fel de înşelător şi au zis: „Vrem să vedem un semn.“ EL a răspuns: „Atâtea lucruri s-au întâmplat şi voi nu le puteți vedea?“ Ei L-au respins pe El şi mesajul pentru timpul lor. Ei nu au văzut semnul pentru timpul lor, deşi semnul profeției biblice s-a întâmplat înaintea lor.

Ei au spus unii către alții: „Lăsați-ne să intrăm.“ Ei erau bărbați sfinți, bărbați spre care nu puteai arăta cu degetul. Aşa ceva nu era posibil. Ei nu ar fi putut fi preoți. Un preot era ucis cu pietre pentru un lucru mărunt. El trebuia să aibe o viață curată şi sfântă. El nu putea să facă nimic pentru care să fie ucis cu pietre. Ei erau bărbați mari şi sfinți în ochii oamenilor, totuşi ei au intrat înăuntru şi au zis: „Noi Îl avem pe Dumnezeu. Dumnezeu a fost cu noi în toate timpurile. Noi intrăm în templul Lui cel sfânt. Acesta este templul lui Dumnezeu.“ Dar vedeți, El a fost scos afară din templul Lui. „Noi ne urcăm la casa DOMNULUI. Voi evreilor, ştiți bine că noi suntem un neam ales, iar Dumnezeu este Dumnezeul nostru, Dumnezeul lui Avraam, Isaac şi Iacov. El este cu noi. EL ne va elibera de filistenii aceştia netăiați împrejur, de romani şi de greci. Lăsați-ne să intrăm în casa DOMNULUI.“

Totul se auzea frumos, însă ce făcuseră ei? Cel ce dăduse porunca pentru zidirea templului, era în mijlocul lor în chipul unui bărbat smerit din Galilea. Ei L-au respins, deşi Dumnezeu Îl confirmase ca pe slujitorul Său pentru ceasul acela. Toate rugăciunile lor, toată sinceritatea şi jertfele lor nu valorau nimic înaintea lui Dumnezeu. Ei făcuseră partea lor. Dumnezeu a permis ca această armată mare să se unească pentru a-i distruge.

Astăzi vedem că bisericile refuză Cuvântul lui Dumnezeu prin denominațiuni. Ei nu doresc să le vorbiți despre aceste lucruri, deşi chiar ştiința poate s-o dovedească cu fotografii, totuşi ei nu vor să aibe de-a face cu acestea. Aşa se formează comunismul pentru a distruge, aşa cum a făcut-o Tit atunci. Biblia spune că ei o vor face.

Vedeți acum în ce timp trăim? În timpul unirii. Noi vedem cum sunt aceste lucruri unite sau nu am recunoscut aceasta? Voi puteți s-o vedeți în Scriptură, acolo unde El le-a făgăduit ceea ce va face. Acum se va întîmpla. Noi vedem ceea ce a promis El că va face în Biserică. Se întîmplă. Noi vedem națiunile în unirea lor. Noi vedem cum se unesc sistemele. Noi vedem bisericile în unirea lor. Acum este timpul unirii. Este ceasul unirii. Acesta este duhul epocii. Noi trebuie să ne unim.

Tot ce există trebuie să fie organizat, numai astfel va fi recunoscut de către conducere. Ca cetățean al Statelor Unite, voi ştiți, că nu m-aş încumeta să-mi scriu numele pe un cec peste cinci dolari pe care mi-l dați. Eu n-aş putea. Vedeți, este timpul unirii. Totul trebuie să treacă printr-un fel de unire, iar unirea aceasta este chestiunea care aduce cu sine semnul fiarei. Acum este timpul unirii. Totul lucrează în direcția aceasta. Voi puteți s-o vedeți cu ochiul liber, numai să priviți într-acolo. Acum este timpul unirii în care se uneşte totul. Este timpul unirii în care se uneşte totul.

Iudeii s-au unit atunci împotriva lui Isus ca Mesia a lor. Noi vedem ce s-a întâmplat din cauza aceasta. Acelaşi lucru îl vedem şi acum. Comunismul se uneşte împotriva bisericii pentru a o distruge, după ce bisericile s-au unit în Conciliul Mondial al bisericilor, cu scopul de a distruge mesajul, Cuvântul lui Dumnezeu. Ei încearcă să se scape de aceasta. Singurul lucru care le rămâne de făcut este de a se întruni într-un conciliu, pentru că până în prezent ei au fost despărțiți grupuri mici aici şi acolo, metodiştii, baptiştii, lutheranii, presbiterienii, etc. Ei însă nu pot face nimic, pentru că o denominațiune este împotriva alteia. Învățăturile lor sunt atât de diferite şi departe una de cealaltă ca estul de vest. Ei nu pot trece. Dar dacă se întrunesc sub un singur cap, atunci ei au reuşit. Atunci au ajuns.

Din cauza aceasta biserica romano-catolică este într-o astfel de unitate. Bisericile greceşti şi alte direcții catolice nu au o astfel de unitate. Ele se unesc acum şi de aceea stau împreună. Indiferent ce se întâmplă, papa este capul peste toți. Indiferent ce vor spune alții, el este considerat infailibil, denumit locțiitorul lui Hristos, considerat cel mai aproape de Dumnezeu. El are putere asupra iadului, cerului şi purgatoriului. Nimic nu poate fi întreprins în această problemă. Orice ar spune el, trebuie

împlinit.

Protestanții îşi fac un cap. Biblia spune că se va face un chip fiarei. Ce este un chip? Este ceva ce a fost făcut după un model. Asta este. Este acelaşi lucru. Ce este? Prin unirea între ei este duhul acestui timp.

Ei se unesc acum cu dorința de a distruge mesajul. Cum s-a întâmplat distrugerea? Cum ar putea ei să distrugă Cuvântul lui Dumnezeu? Ei o fac fără putere, primind dogme moştenite, aşa cum s-a întâmplat atunci la început şi fac Cuvântul fără putere.

Vedeți, ce face această femeie care-L tăgăduieşte pe Dumnezeu! În momentul acesta nu pot să-mi aduc aminte de numele ei; eu mă gândeam la eroina națiunii. Eu aş dori să mai avem una care să se ridice aşa. Ea a fost aceea care se ducea în baruri şi arunca whisky-ul afară şi rupea afişele. De ce nu se mai ridică şi azi o astfel de femeie care să rupă de pe pereți fotografiile cu aceste femei dezbrăcate care sunt de acelaşi gen. Vedeți, aşa ceva nu mai există.

Femeia aceasta necredincioasă crede că este împotriva constituției, dacă Biblia este citită în şcolile oficiale.

Ați observat ce încearcă ei acum să spună? Cei mai mari învățați ai Scripturii spun: „Multe proorocii care sunt în Biblie, au fost cu totul greşite şi nu s-au împlinit niciodată.“ Voi ați auzit şi ați citit despre aceasta. Ei încearcă să spună tot felul de lucruri, cu dorința de a distruge efectul Cuvântului. Dacă pot să-l distrugă şi să-l înlocuiască cu o dogmă sau ceva omenesc, care în ochii lor este mai bun decât Cuvântul, atunci ei o fac şi prin tradiții moştenite. Astfel ei încearcă să distrugă Cuvântul lui Dumnezeu prin politică denominațională.

Fiecare biserică are politica ei proprie. Biserica lui Dumnezeu, biserica creştină, baptiştii, metodiştii, presbiterienii, ei toți au politici diferite. Acum însă, ei se îndepărtează de la aceasta pentru că îi desparte. Înainte nu se putea întâmpla aşa ceva, acum însă ei trebuie s-o facă. Vedeți, acesta este timpul unirii. Ei se aşează cu toții împreună şi vedeți, ce iese din aceasta! Este ca şi cum ai face pâinea din carne de cal sau din alte resturi. Tot ce au ei comun pun la un loc, pentru a vedea ce rezultă. Eu nu vreau nimic de acolo. Ei o fac în felul lor. Ei primesc chiar şi oameni care cred că Isus a fost doar un mit. Ceilalți cred că El era un prooroc. Unii spun: „Zilele minunilor au trecut.“ Ceilalți cred că aşa ceva ar putea exista.

Toate acestea ei le pun laolaltă. Dar Biblia spune: „Merg oare doi oameni împreună, fără să fie învoiți?“ Acesta este felul de unitate pe care îl doresc, apoi pun pe cineva mare peste toți pe care ei îl numesc „părinte sfânt“. Şi astfel aveți tabloul fiarei exact aşa cum spune Biblia. Un preot lutheran este acum preşedintele lor. Noi vedem că acum este timpul unirii. Pretutindeni este acelaşi lucru, comuniştii caută să se unească, toți cei din lume, din biserici, peste tot este dorința de unire.

Observați natura. Dacă priviți la natură: aceasta face acelaşi lucru. Natura este calendarul cu semnele lui Dumnezeu. Ați ştiut aceasta? Isus le-a spus ca ei să privească la natură. Marea se va agita şi pe pământ se vor întâmpla diferite lucruri, cutremure aici şi dincolo, o națiune se va ridica împotriva altei națiuni, semne pe cer, semne pe pământ, pretutindeni vor fi semne ale timpului.

Fiți atenți la nori. Înaintea de a veni furtuna cu ploaie din cer voi ştiți cum se întâmplă aceasta. Mai întâi trebuie să se unească mai mulți nori mici pentru a forma un nor mai mare. Fiecare din aceştia este mânat de o briză de vânt mai slab, apoi se unesc. Astfel se formează uraganul. Ei se unesc înainte să bântuie furtuna. Asta trebuie s-o facă.

Fiți atenți cum se unesc rațele şi gâştele sălbatice, înainte de părăsi țara! Ele se strâng. Voi puteți observa cum zboară de la un lac la altul, de aici dincolo, până se unesc toate. Ele se unesc şi se pregătesc pentru plecare. Aceasta este natura pe care a creat-o Dumnezeu. Natura lucrează după planul lui Dumnezeu. Este o lege nescrisă a lui Dumnezeu. Natura se comportă conform legii Sale.

Este ca o cuvântare de înmormântare; seva se coboară la rădăcina pomilor şi rămâne acolo până la înviere primăvara. Este o lege a lui Dumnezeu. Nu există nici o inteligență care ar putea porunci sevei să coboare; voi nu o puteți devia, nici smulge afară. Nu există nici o posibilitate să o faceți mai

bine decât Dumnezeu. EL are calea desăvârşită. Atunci când cad frunzele, El trimite seva în mormânt şi o ascunde. Iov a spus: „Ah! de m-ai ascunde în locuința morților, de m-ai acoperi până-Ți va trece mânia.“ Seva coboară înainte ca frigul s-o surprindă, pentru că aceasta este o lege a naturii. Priviți frunzele când cad pe pământ. Este o lege a naturii.

Rațele se strâng fiecare în parte şi se adună în jurul unui conducător. Ei o ştiu. Eu nu ştiu cum o fac, însă ele ştiu cine este conducătorul lor. Ele se strâng în jurul lui şi se ridică apoi în văzduh. Deşi el nu a părăsit încă niciodată lacul cel mare, totuşi la timpul potrivit el va zbura în Louisiana sau Texas unde se află câmpurile de orez. Vedeți, înainte ca ele să părăsească locul naşterii pentru a zbura, ele se unesc. Amin! Aici o aveți! Ele se unesc în jurul unui conducător.

Mai greu este cu omul. El nu-l cunoaşte pe conducătorul lui. Ei se unesc într-o denominațiune, se adună în jurul unui episcop sau a unui om, însă ei nu se unesc în jurul Conducătorului, Duhul Sfânt şi Cuvântul. Vedeți, ei spun: „Eu mă tem că poate devin fanatic. Eu mă tem că ar putea fi greşit.“ Aici o aveți! Ce ar fi dacă o rață mică ar zice: „Eu nu pot suporta felul cum îşi mişcă el aripile. Eu nu cred că îl voi urma.“ Rața ar muri de frig. Dacă nu va pleca cu grupul, ea va fi reținută.

Ei se adună. Toate acestea se întâmplă în natură. Gâştele se strâng în jurul conducătorului lor. Ele fac acelaşi lucru.

Ați văzut vreodată albinele când zboară toate la un loc? Albinele se unesc înainte de zbor, şi anume în jurul reginei lor. Aşa este. Acolo unde zboară regina, zboară şi albinele. Ce fac ele? Ele se unesc înainte de zbor. La fel se întâmplă în toată creația.

Peştii se unesc primăvara. Poți vedea somonii cei mari în ocean. Dar înainte de a înota de-a lungul curentului în sus, ei ies afară cu sutele de mii din mare, din apa sărată, pentru că ei sunt de fapt peşti de apă dulce. Ei vin afară la apa curată pentru a depune. Ei se duc acolo să depună din patru în patru ani şi după aceea mor. Ei ştiu că se duc acolo pentru a muri. Voi nu-i puteți opri cu nimic. Ei sar peste obstacole, deşi ei ştiu că vor sări în moartea lor. Peştişorii tineri se nasc apoi pentru a se uni din nou prin ceva şi se duc în ocean. Este o unire. Este o lege. Voi nu puteți depăşi legea lui Dumnezeu.

Națiuni întregi se sfărâmă, pentru că a venit vremea în care ei trebuie s-o facă. Noi ne aflăm în procesul tulburărilor naționale. Popoarele rup relațiile între ele. An de an constatăm că națiunile sunt înghițite una după alta de comunism. Şi națiunea noastră este pătrunsă de comunism şi el va lua amploare. Vedeți, aşa se întâmplă şi nimic nu o va opri din acelaşi motiv, pentru care nici Tit nu a putut fi oprit. Poporul L-a respins pe Dumnezeu şi Cuvântul Lui. Desigur. Aşa o vor face, şi noi o vedem că este pe cale de a se împlini.

De obicei îmi trebuie două ore, treizeci de minute am vorbit deja; pentru a cuprinde totul, trebuie să mă grăbesc. Voi puteți să studiați apoi acasă.

Fiți atenți! Ei se unesc acum. Voi întrebați: „Frate Branham, este adevărat?“ Ei vor veni la lupta din Armaghedon. Exact aceasta o vor face. Pentru aceasta se unesc acum. Pentru aceasta avem noi ONU şi tot ce mai este. Lumea occidentală se uneşte împotriva lumii răsăritene, împotriva comunismului, etc. Totul se uneşte. Bisericile se unesc. Totul se pare că se uneşte. Ei se unesc unii cu alții. Asta o vedem.

Noi vedem unirea națiunilor, aceste semne; noi vedem semne naționale în lume, cutremure în diferite locuri, diferite lucruri se unesc, lumea se adună, oamenii se strâng, bisericile se adună. În timp ce au loc aceste uniri, are loc şi o altă unire. Amin. Spre aceasta vreau să vă îndrept acum.

DOMNUL uneşte Mireasa Sa. Ea se strânge din est şi din vest, din sud şi din nord. Este un timp de unire care are loc acum. Pentru ce este ea unită? Pentru răpire. Amin! Dumnezeu o pregăteşte. Desigur! Unită! Cu ce este ea unită? Cu Cuvântul! „Cerul şi pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va trece niciodată.“ Ea va fi unită cu „Aşa vorbeşte DOMNUL“, indiferent ce va spune o denominațiune sau altcineva. Ea va fi unită. Ea se pregăteşte. De ce? Ea este Mireasa. Aşa este. Ea este unită cu Mirele. Mirele este Cuvântul. „La început era Cuvântul, şi Cuvântul era cu Dumnezeu, şi Cuvântul era Dumnezeu … Şi Cuvântul S-a făcut trup, şi a locuit printre noi.“

Biserica, Mireasa şi Cuvântul vor deveni aşa de uniți, încât prin Cuvânt va fi cauzată lucrarea Mirelui. Amin! Voi o vedeți! O unire. Nu ataşamentul la o comunitate, nu una sau alta, ci fugiți de toate acestea şi fiți legați de Isus Hristos. Acum este timpul unirii. DOMNUL uneşte Mireasa Sa, o aduce înapoi. Uniți cuvintele făgăduinței Sale.

În 1 Tes. 4 ne este relatat că sfinții adormiți vor învia, şi noi care trăim încă, vom fi uniți cu ei şi vom fi luați la El. Mireasa va fi desăvârşită când va fi luată sus. Cei ce trăiesc încă şi sunt uniți cu Cuvântul şi cei ce au plecat deja înainte; toți se vor uni şi vor forma o unitate mare, vor fi adunați înainte de a merge sus. Amin!

Comunismul şi toate celelalte lucruri trebuiau să apară. Şi biserica trebuie să fie unită în Conciliul Mondial al bisericilor. Mireasa se uneşte sub Cuvântul lui Dumnezeu. Ca să se întâmple aceasta, Dumnezeu a trimis un semn ceresc ca să dovedească Bisericii că există o țară acolo. Amin!

Timpul de unire al lui Dumnezeu! Desigur! Gândiți-vă numai! Este o unire a Cuvântului prin care credința, care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna, este restituită. Acest lucru putea să aibe loc numai în timpul acesta. Numai acum putea să se întâmple aceasta. Niciodată nu a fost atacat astfel. Ei s-au tot ataşat denominațiunilor. Însă acum Cuvântul nu mai aparține niciunei denominațiuni, pentru că acum este un timp în care bărbații şi femeile din orice rasă, culoare, din toate dogmele să fie uniți sub Hristos prin botezul în Duhul Sfânt şi readucerea la Cuvânt.

Timp de unire pentru Biserică. Fiecare Cuvânt care a fost împrăştiat prin organizații, este adunat acum. Începând de la Niceea şi Roma, când a fost organizată prima biserică, ei s-au organizat tot timpul. În jurul lui Luther s-au organizat, în jurul lui Wesley s-au organizat şi toate celelalte biserici s-au organizat. În timp ce ei făceau aceasta, trebuiau să accepte anumite mărturisiri de credință. Însă când Dumnezeu a trimis altceva, ei nu au putut s-o accepte. Din cauza aceasta nu a fost posibil până acum. Dar Dumnezeu a promis că va restitui credința părinților în cadrul Miresei, în zilele din urmă. Totul trebuia să fie în felul acesta. Lucrarea aceasta nu putea să aibe loc în nici un alt timp. Vedeți, ce fel de semn s-a arătat pe cer: stâlpul de foc care este printre noi, cu semne şi minuni ale DOMNULUI Isus Hristos. În timp ce El ne vorbeşte, este întotdeauna desăvârşit. Amin! Noi recunoaştem unde ne aflăm. Timpul unirilor!

Noi vedem popoare care se unesc! Lumea se uneşte. Comuniştii se unesc; bisericile se unesc. Noi vedem că însuşi DOMNUL se uneşte cu Mireasa Sa, până când El şi Biserica sunt una, aşa cum este o familie unită. Dumnezeu uneşte. Niciodată mai înainte, de la începutul Bisericii noutestamentare, nu a fost stâlpul de foc în mijlocul oamenilor. Niciodată mai înainte, de la prima epocă creştină, ei nu au văzut aceste lucruri pe care le vedem noi astăzi. Aceasta a devenit posibil prin faptul că Dumnezeu ne-a dăruit cele şapte peceți şi prin aceasta ne-a dat astfel un semn şi a trimis pe cei şapte îngeri din ceruri. EL a venit şi a readus Cuvântul care a fost împrăştiat de denominațiuni şi a cuprins toate lucrurile în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru ca Duhul Sfânt să se poată revărsa.

Isus a spus: „Dacă rămâneți în Mine şi cuvintele Mele rămân în voi, atunci puteți să vă rugați pentru orice şi vi se va da.“ Mireasa va fi unită din nou cu Cuvântul care este Dumnezeu. Biserica şi Cuvântul. Nu Biserica şi o dogmă Biserica şi Cuvântul. Mireasa şi Cuvântul sunt unite. Restituirea credinței părinților de la Rusalii, de la început, care a fost împrăştiată de către grupuri diferite înființate după Luther, Wesley şi alți întemeietori mari. După plecarea fiecăruia, a luat ființă o biserică. Din ea s-a format o organizație, apoi au introdus dogme şi s-au îndepărtat. Priviți-i astăzi. Acum ei se află în Conciliul Mondial bisericesc. Dar priviți în zilele de pe urmă, vedem cum se întâmplă unele lucruri care nu s-au întâmplat mai înainte niciodată. Este semnul lui Dumnezeu în timpul acesta de unire. Semnul timpului.

Noi vrem să observăm lucrarea cu grijă, ca să fim siguri că o înțelegem. Denominațiunile părăsesc Cuvântul adevărat pentru a pune părerea diferiților bărbați în locul Cuvântului.

Apocalipsa 10 vorbeşte despre mesajul îngerului al şaptelea. Gândiți-vă la aceasta! Atunci este

vremea celor şapte trâmbițe. Şapte îngeri sună din şapte trâmbițe. La aceasta ne vom referi data viitoare. Dar gândiți-vă la aceasta! Nu trâmbița îngerului al şaptelea, ci mesajul îngerului al şaptelea. Vedeți, nu îngerul cu trâmbița, ci îngerul-mesager. Îngerul al şaptelea sună doar din trâmbiță. Acesta era îngerul cu trâmbița. În zilele mesajului celui de-al şaptelea înger, când mesajul lui se va încheia acesta este mesajul pentru epoca Bisericii de data aceasta este mesajul, nu trâmbița, prin care urma să se încheie taina lui Dumnezeu, care este scrisă în Cuvânt.

Acum vedeți, în ce timp trăim. Priviți la aceste peceți care cuprind Cuvântul lui Dumnezeu împrăştiat. Luther şi reformatorii cei mari s-au ridicat. Ne-a fost arătat în Scriptură ce aveau de făcut bărbații care erau pe locurile lor în mod corect, şi ce urma să se întâmple cu Biserica.

Apoi pentru zilele din urmă, când nu am ştiut încă nimic, ne-a fost prezis ceva foarte precis ce urma să se întâmple. Chiar şi ziarele s-au ocupat de aceasta. EL a venit jos descoperind şi cuprinzând toate aceste taine. Amin. Frate, acesta este un lucru mare pentru mine, pentru că este în concordanță cu Cuvântul. Pe mine nu mă opresc comentariile oamenilor sau ceea ce gândesc ei. Pentru mine acesta este adevărul Bibliei.

La fel cum au venit magii din răsărit şi strigau: „Unde este Împăratul născut de curând al Iudeilor? EL este acum pe pământ, noi trebuie să-L găsim.“ Aşa este corect. Eu cred că venirea Lui este aşa de aproape, încât pot să spun: „Iată Mirele, vine! Eu aud strigătul de la miezul nopții!“ Aleluia! Noi suntem direct la sfârşitul timpului. O, ce ceas în care trăim, ce zi! Ce timp în care trăim. Taina cea mare a lui Dumnezeu se desăvârşeşte; referitor la dumnezeire ne-a fost arătat ce înseamnă. În ciuda tuturor sistemelor şi devierilor, care L-au făcut pe El una sau alta, totuşi îngerul DOMNULUI a venit jos şi a adus adevărul la suprafață şi ni l-a prezentat. Aici este totul aşa de desăvârşit, cum nu se poate mai bine. Nu există nici o altă cale de umblat. Acesta este. EL este!

Învățătura despre sămânța şarpelui şi toate aceste lucruri care sunt atât de tainice pentru oameni, ce înseamnă? Acesta este un semn. Pentru ce? Pentru unire.

Despre ce vorbeşte El în Mal. 4, 5? Despre restituire credința de la Rusalii să ne fie restituită, înapoi la oamenii cu acelaşi mesaj de la Rusalii, acelaşi semn de la Rusalii, acelaşi Dumnezeu, aceeaşi putere şi aceeaşi învățătură; totul exact la fel cu confirmarea prin acelaşi stâlp de foc pe care îl întâlnise Pavel pe drumul Damascului. EL face aceleaşi lucruri în mijlocul nostru, ca şi în zilele acelea.

Noi vedem cum se unesc națiunile, noi urmărim unirile în lume, noi vedem unirea bisericilor. Noi vedem unirea Miresei cu Cuvântul. Cuvântul este Dumnezeu. Mirele, Cuvântul şi Mireasa care ascultă Cuvântul, se întrunesc şi se unesc. Se unesc ca la nuntă. Vedeți, ea se pregăteşte pentru nuntă, ei au devenit una. Voi veți deveni una cu Cuvântul, iar Cuvântul devine una cu voi. Isus a spus: „În ziua aceea veți recunoaşte că eu sunt în Tatăl, iar voi sunteți în Mine.“ Ceea ce este Tatăl, sunt Eu, ce sunt Eu, sunteți voi, ceea ce sunteți voi, sunt Eu. În ziua aceea veți recunoaşte că Eu sunt în Tatăl, iar Tatăl este în Mine, Eu în voi şi voi în Mine. În ziua aceea! În ce zi? În ziua aceasta! Noi constatăm cum sunt descoperite tainele mari ale lui Dumnezeu. O, asta îmi place! Fiți atenți, ştiința şi Cuvântul nu puteau fi comparate aşa ca în ziua de azi. Mai înainte nu era posibil aşa ceva. Numai acum se poate face. Observați! EL vorbea despre semne cereşti, despre semne naționale, acum ei au un semn mare pe cer. Ei au astronauți şi tot felul de lucruri. Ce folos aduc astronauții ştiinței lumeşti? Le aduce frică. Ei nu ştiu în ce timp este trimis ceva sus şi când vor fi aruncate bombe, şi noi nu am mai fi aici. Acestea sunt semnele pe care le au, semne îngrozitoare pe cer. Ei au rachete nucleare şi tot felul de semne.

Voi ați auzit despre semnarea tratatului, ca ei să nu mai facă experiențe pe pământ, ci numai sub pământ şi în apă. Totuşi ei semnează un tratat: „Noi nu vom mai face experiențe, dacă şi voi sunteți pregătiți să nu mai faceți. Dar noi ne ducem acasă şi facem în felul acesta, pentru că noi ştim că voi o faceți la voi la fel.“ Nu există nici o încredere între ei. Unul se teme de celălalt. Un semn groaznic!

Ştiința, omul şi națiunile au creat un semn care produce groază pe cer. Aşa este. Ei se tem unul de

altul. Şi un semn ceresc a fost dat. Şi ei au acum un semn pe cer, un semn de groază, un om într-o rachetă. O rachetă nucleară este suficientă pentru a distruge o națiune întreagă. Ei se urcă în văzduh cu un satelit care stă acolo. Nimic nu-i mai opreşte ca să încerce orice. Ei sunt în stare de orice, în orice vreme, dacă ei vor. Ei pot transforma totul în praf în zece minute, dacă vor. Ceea ce poate face unul, poate face şi celălalt. Vedeți, ei au un semn, însă acest fel de semne produce frică în ei.

Ei se unesc, îşi unesc puterea. Lumea liberă îşi uneşte puterea. Comunismul îşi uneşte puterea cu Rusia. Ei cu toții se unesc, însă unul se teme de celălalt. Vedeți, este un semn groaznic. Aşa este. Acesta este un semn național.

Biserica a primit un semn ceresc: un astronaut ceresc. Amin. Isus Hristos, în chipul stâlpului de foc, aşa cum a fost El în Vechiul Testament. Aşa cum a fost El atunci, l-a întâlnit pe Pavel pe drumul Damascului. Acelaşi Isus este astăzi aici. Ce se întâmplă prin aceasta? Produce frică? Aduce dragoste care ne uneşte şi produce o simțire, unii pentru alții. Amin. Aduce dragostea lui Dumnezeu, ne uneşte şi ne aduce în trupul lui Hristos, în unitate ca Mireasă. Ceea ce se întâmplă acum, este marea unire cu Dumnezeu.

Toți se unesc; un grup aici, unul dincolo, şi se luptă unii cu alții. Biserica stă între ei. Fiți atenți ce se întâmplă! Frica îi uneşte. Aşa este. Noi constatăm, că aceasta aduce frică şi nervozitate cu sine.

Însă Biserica-Mireasă se află sub singurul Dumnezeu prin singurul Duh, Duhul lui Dumnezeu, unită într-o unire sfântă a lui Dumnezeu, pentru a fi Mireasa Sfântă a DOMNULUI. Aşa este. Unitatea trupului. Trupul aşteaptă ca Mireasă. Noi toți ne socotim ca Mireasă. Acum este timpul de unire a Bisericii-Mireasă, pentru că ea se adună. Aceasta ar trebui să producă o astfel de dragoste între noi, încât să nu mai putem trăi unii fără ceilalți. Aşa este corect. Atunci nu trebuie să-i mai rugați pe oameni să se roage. Voi nu trebuie să-i mai rugați ca ei să-i slujească lui Dumnezeu. Atunci nu trebuie să-i mai rugați ca să facă ceea ce este drept. Voi Îl iubiți atât de mult, încât nu mai apare altceva. Dacă de exemplu, vă gândiți la o fată, o tânără frumoasă, care se va căsători cu un bărbat arătos care o iubeşte mult. Pentru ea înseamnă mai mult decât propria ei viață. Ea ştie că nunta va avea loc în curând. Eu vă spun, în timp ce se apropie ziua nunții, ea este ocupată, ea pregăteşte totul. Ea se predă lui cu totul. Aşa este. Tot ce-i place lui, ea vrea să facă. Aşa trebuie să fie astăzi cu Biserica. Viața noastră ar trebui să fie aşa de ascunsă prin Hristos în Dumnezeu şi pecetluită prin Duhul sfânt.

Eu v-am învățat aici, că aceste semne vă îndreaptă spre diferite lucruri care urmează să se întâmple. Eu nu am acum timp să explic mai detaliat. Dacă DOMNUL voieşte, o voi face într-un alt mesaj. Însă un lucru mărunt îi lipseşte încă Bisericii. Asta dorim să primim. (Eu sunt acum în prag.) Asta vrem să avem, asta trebuie să aveți. Dacă nu o faceți, totul a trecut. Voi trebuie s-o faceți. Vedeți, timpul unirii este aici. Dumnezeu adună Biserica Sa pentru a fi răpită şi să intre la nunta marii uniri, când Dumnezeu şi omul vor fi uniți pentru totdeauna, când creaturile vremelnice vor fi unite cu Cel veşnic.

Aceasta s-a întâmplat în chipul Fiului omului pe pământ. EL a trebuit să aducă viața Sa ca jertfă, pentru ca o putere să apară şi să-i unească pe alți oameni cu această putere ca Mireasa lui Isus Hristos. Biserica va fi unită acum ca trup al lui Hristos. Ea a fost eliberată, tăiată de orice legătură, se pregăteşte singură; se adună, o unire între ei; o, ce dragoste şi bucurie lucrează Duhul sfânt între ei. O, ce timp!

Noi vedem cum se pregătesc rațele sălbatice şi cum fac pregătiri gâştele. Noi vedem lucrul acesta la albine. Noi o vedem cu norii care se strâng pentru ploaie. Noi vedem cum se uneşte totul pentru înălțare. Noi vedem Statele Unite unirea comunismului, noi vedem unirea lumii occidentale. Noi vedem unirea bisericilor şi a celorlalți. Era absolut imposibil ca toate acestea să se întâmple în altă vreme. Acum douăzeci de ani nu s-ar fi putut întâmpla. Acum zece ani nu s-ar fi putut întâmpla. Trebuie să fie acum, pentru că vedeți, sistemele şi toate aceste lucruri nu erau încă aşa de avansate. Treziți-vă acum! Scuturați-vă acum foarte repede şi vedeți unde ne aflăm. Unde ne aflăm acum? Aşa ca şi magii, şi noi suntem în concordanță cu Cuvântul Său. Lumina DOMNULUI străluceşte pe cărarea

noastră. Slavă lui Dumnezeu! Slavă lui Dumnezeu, care ni L-a dat pe Isus Hristos, pe care Îl iubim şi care ne-a adus în locul acesta! Noi suntem poporul Lui, răscumpărat prin preţul sângelui Său.

În timpul unirii, noi vedem că suntem uniţi prin legătura Duhului Său. Este în stare Duhul Lui? Desigur, este Duhul Lui! Ce este? Este Cuvântul Lui. EL este şi Duhul Cuvântului Său. Dacă Duhul făgăduinţei vine peste voi, se confirmă şi se dovedeşte aici, atunci este acelaşi Duh. Este acelaşi care a fost cu Moise în pustie, acelaşi care s-a odihnit pe Isus Hristos, acelaşi care l-a întâlnit pe Saul pe drumul Damascului. EL este acelaşi ieri, azi şi în veci. EL face aceleaşi lucrări. Noi vedem unirea popoarelor. Noi vedem unirea bisericilor, unirea comunismului. Toate aceste lucruri, unirea sistemelor. Acum vedem Mireasa unită cu Cuvântul. Este timpul ca cei adormiţi în DOMNUL să învieze ca să fie uniţi pentru totdeauna.

Fie ca Dumnezeu să-l ajute pe fiecare, să fie uniţi în seara aceasta cu Isus Hristos. Noi vrem să ne predăm Lui cu tot ce suntem, cu tot ce avem; întregul nostru suflet, trupul şi gândirea noastră s-o predăm lui Isus Hristos, să fim atenţi la timpul de unire.

Când sosi-va dimineaţa şi timpul
nu va mai fi,
când în toate mormintele va suna Cuvântul Împăratului,
şi milioane vor veni înaintea Judecătorului,
mic şi mare,
şi DOMNUL îi va chema pe ai Lui, eu sunt acolo.

Urmăriţi unirea! Dumnezeu uneşte Biserica cu Cuvântul Său şi Cuvântul cu Biserica, pentru ca ambele să fie la fel. „Pronunţaţi Cuvântul şi se va întâmpla. Faceţi aceasta şi se va întâmpla. Asta este! EU sunt înaintea voastră, EU o confirm; EU sunt cu voi!“

Noi simţim că acum se apropie vremea în care răsună trâmbiţa. Sfinţii adormiţi care nu puteau fi desăvârşiţi fără noi, mulţi din fraţii noştri evrei, când vor învia se vor uni cu cei vii. Biserica este unită cu Cuvântul. Biserica şi Cuvântul se unesc, devin una. Sfinţii adormiţi se vor uni cu sfinţii din viaţă, vor deveni una. Ei vor fi uniţi acolo împreună cu Hristos pentru nunta Mielului.

Este timpul de unire. Semnele apar pretutindeni. Semnele sunt printre popoare, semnele sunt în comunism, semnele sunt în lumea occidentală. Semnele sunt în Conciliul Mondial al bisericilor. Semnele sunt în seara aceasta aici prin slujba Duhului sfânt. Cuvântul lui Dumnezeu o confirmă şi de aceea este adevărul. Amin.

Timp de unire! Semnul timpului de unire!

Să ne aplecăm capetele.

Doamne Isuse, inima mea sare de bucurie, în timp ce eu, un bărbat de vârstă mijlocie, văd posibilitatea venirii Tale în generaţia aceasta, să fiu în viaţă şi să stau aici, să aud trâmbiţa. Atunci se împlineşte: „Cine este nedrept, să fie nedrept şi mai departe; cine este întinat, să se întineze şi mai departe; cine este fără prihană să trăiască şi mai departe fără prihană. Şi cine este sfânt, să se sfinţească şi mai departe!“

O, Doamne Dumnezeule! Stăm şi ne gândim într-un moment în care lumea nu ştie ce se întâmplă, dintr-o dată vom vedea că rudele noastre care au plecat înainte, vor veni pentru a se uni cu noi. Noi vom fi transformaţi într-o clipă şi vom fi luaţi de pe pământ pentru a-L întâmpina pe DOMNUL în văzduh, pentru a fi uniţi pentru totdeauna cu El. Niciodată nu vom mai fi luaţi din prezenţa Lui

Ce lucru mare pentru noi, Doamne, să ştim, că de acum suntem uniţi sub Duhul Tău. Un Duh, Duhul Sfânt, are Cuvântul sub control şi vrea să locuiască în noi. Ce lucrare mare este aceasta. Ce prioritate mare este să fim despărţiţi de lucrurile acestei lumi şi să fim uniţi cu Isus Hristos. Noi ne gândim la faptul că într-o zi vom fi într-un trup fizic cum este trupul Lui proslăvit, şezând la masa nunţii pentru a fi uniţi cu El, ca Mireasă şi Mire pentru totdeauna, în veşnicia fără de sfârşit!

Doamne, Dumnezeul nostru, fie ca acesta să nu fie doar un gând mistic pentru oameni. Dorim ca aceasta să devină o astfel de realitate, încât peste oameni să vină o foamete şi o sete, ca ei să vadă în

toate, la citirea ziarelor, la radio, să recunoască şi să vadă că acum este timpul unirii. Semnele luminează.

Doamne, Dumnezeul nostru, noi am vorbit despre ceea ce vor face femeile în zilele din urmă, ce va face Biserica în zilele din urmă şi ce se va întâmpla în epocile Bisericii, ce înseamnă taina peceților şi toate aceste lucruri. Noi vedem ce a fost în zilele lui Noe şi cum a fost în zilele Sodomei şi a lui Lot, când îngerul DOMNULUI s-a făcut de cunoscut într-un trup omenesc. EL a mâncat carne de viței, a băut lapte de vacă, a mâncat pâine, a stat acolo şi a zis ce se întâmplă în cort în spatele Lui. Isus a zis: la fel se va întâmpla în zilele când Fiul omului va veni.

DOAMNE, Dumnezeul nostru, noi am privit zidirea ca o piramidă şi am văzut cum au fost călăuzite însuşirile spirituale înspre unitate. Noi constatăm că ne aflăm în timpul sfârşitului, aşteptăm Piatra de încheiere. Slavă lui Dumnezeu! Noi Te rugăm, DOAMNE, să-i trezeşti pe oameni. Trezeşte-i repede! Adună-ne în dragoste divină şi respect față de DOMNUL Isus Hristos şi între noi.

Dacă sunt unii în seara aceasta aici, care încă nu poartă această nădejde în sinea lor, vă rog să vă ridicați mâinile spre Dumnezeu şi spuneți: „O, DOAMNE Dumnezeule, uneşte-mă cu Tine! Uneşte-mă cu Tine!“ Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. DOAMNE, uneşte-mă cu Tine!

Națiunile se sfărâmă, Israelul se trezeşte …

Priviți înspre Israel cum se uneşte. Israeliții vin din toată lumea şi se unesc. Ei sunt acum o națiune, o națiune unită cu steag propriu, monedă proprie, armată proprie şi toate celelalte. Dacă a fost vreodată un timp pentru ei, atunci acesta este. Israelul se uneşte, Roma se uneşte, bisericile se unesc, Mireasa se uneşte. Amin. Venirea celei mai mari uniri. Ce este? Totul se mişcă înspre semn, semnul principal, Isus şi Mireasa Lui uniți ca unul.

Dumnezeu şi Tată, dăruieşte-ne aceste binecuvântări pe care le-am cerut pentru oamenii aceştia. Fie ca noi să fim uniți în inimă şi în Duhul, în timp ce ei ridică mâinile şi cer ajutorul Tău. DOAMNE, Dumnezeul nostru, curățeşte-ne şi fă-ne proprietatea Ta. Dăruieşte-o, DOAMNE. Asta este tot ce ştim şi ce putem face: să Te rugăm. TU ai spus: dacă ne rugăm şi credem, atunci vom primi. Eu privesc înspre aceasta, DOAMNE. Eu îți mulțumesc în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,
pentru că El M-a iubit mai întâi,
şi mi-a răscumpărat mântuirea
pe Golgata. (Amin)

Vedeți, Mirele vine!
Eu aud strigarea de la miezul nopții!
Noi mergem în sus cu un strigăt de bucurie,
atunci când aşteptăm
astfel ne întâlnim cu El în văzduh.

Stai de strajă şi roagă-te, fratele meu,
ca nimeni să nu-ți ia cununa,
pentru că cel călduț şi decăzutul
nu vor purta cununa nunții.
(Aşa este.)

Noi vrem să ne pregătim pentru chemarea de la miezul nopții. EL vine într-un ceas în care nu ne aşteptăm. O chemare va răsuna. Nu în mijlocul lumii necredincioase. Aceasta va fi o taină. Însă credincioşii care aşteaptă aceasta, vor vedea că stelele sunt în direcția bună. Ce va rezulta? Exact ca

de prima dată. Aici ne aflăm. Semnele vor veni.

Noi vedem semnele venirii Sale,
Vedeți, frunzele smochinului înverzesc:
Evanghelia Împărăției a pătruns
în toate națiunile.
Noi ne apropiem, sfârşitul îl putem vedea.
Cu bucurie vestim mesajul
venirii Sale.

Aşa este? O, vestiți mesajul despre venirea Lui binecuvântată. Asta trebuie s-o facem. Spuneți asta tuturor. Pregătiți-vă pentru întâlnirea cu DOMNUL. Amin. Eu Îl iubesc. O, cât Îl iubesc! Să ne ridicăm în picioare în timp ce ne prindem mâinile şi spunem:

Dumnezeu cu voi, până ne vom revedea …
Până ce ne vom întâlni la picioarele lui Isus. (Gândiți-vă că
următoarea noastră întâlnire ar putea fi la picioarele lui Isus!)
O, Dumnezeu cu voi, până ne vom revedea!

Gândiți-vă numai, că înainte de adunarea viitoare, fie duminică dimineața sau miercuri seara, s-ar putea ca cineva dintre noi să lipsească. Aici lipseşte un bărbat, acolo o femeie. Aici lipsesc copiii. Atunci s-a întâmplat. Ce s-a întâmplat? Tu ai rămas în urmă.

O, ce plânsete şi bocete,
când cei pierduți îşi vor afla soarta.
Ei vor striga: voi munților, cădeți peste noi,
(cum o făcuse Israelul când s-au întors în oraş,
în templu.)
Ei se rugau, dar era prea tîrziu.
(Ei au refuzat mesajul)

O frate, să nu ți se întâmple aşa ceva. Orice ai face, stai curajos pentru această lucrare …
Să cântăm:

O, ce dulce sună Numele lui Isus!
O cum vindecă El orice durere!
Şi cum aduce El bucurie şi pace
oricărei inimi credincioase!

O ce dulce răsună,
Când o inimă cântă despre Isus!
O ce dulce răsună,
Când o inimă cântă despre Isus!

Să ne aplecăm capetele şi să cântăm:

Cântați cu putere în Numele lui Isus,
Slava Lui o mărturisiți cu curaj,
Până vom ajunge la gloata,
Care se aplecă înaintea Lui.

O, ce dulce răsună,
Dacă o inimă cântă despre Isus!
O ce dulce răsună,
Dacă cântăm despre Isus!